

Πριν εκατομμύρια χρόνια, ζούσαν στον γηλανήτη γη
άνθρωποι που δε μιλούσαν κι ήταν άγριοι πολύ.

Είχανε πλατιές τις μύτες κι ένα σώμα τριχωτό,
ένα φρύδι αντί για δύο κι ανάστημα σκυφτό.

Λέγονται τροφосуλλέκτες κι είναι ιστορικά γνωστοί
γιατί οι κύριες λιχουδιές τους ήταν ρίζες και βοήβοι.

Την τροφή τους για να βρούνε
έφαχναν εδώ κι εκεί,
έσκαβαν και έβγαζαν σπόρια
και καρπούς από τη γη!

Ο καιρός αργά περνούσε και
αλλάζανε μορφή,
ψήλωναν και αποκτούσαν νοσημοσύνη
τρομερή.

Ανακάλυψαν τυχαία πως τις πέτρες αν χτυπούν
κάτι μαγικό συμβαίνει, σπίθες γύρω τους πετούν.

Πρόσθεσαν μικρά κλαδάκια γύρω
γύρω στη σειρά,
και προτού το καταλάβουν, άναψαν
ξανά φωτιά!

Τα θηρία την φοβούνται απ' τη
ζέστη την πολλή
και με τρόμο ξεμακραίνουν, για να
νιώσουν ασφαλή!

Χιόνια έπεσαν σε κάμπους, πεδιάδες και βουνά
και οι άνθρωποι σε ομάδες τριγυρνούσαν τώρα πια.

Έψαξαν για να γλιτώσουν μέρη που ήταν πιο ζεστά.
Και προσπάθησαν να βρουν καταφύγια σωστά.

Συναντηθήκαν με άλλα ζώα προϊστορικά,
μα συνέχιζαν να κάνουν τα ταξίδια τους μακριά .

Κι επιβίωσαν με κόπο κι ας μην είχανε φωλιά!
Τα κατάφεραν με σκέψη και με έξυπνη δουλειά.

